

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010179
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2518010179.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou, v trestnej veci obžalovaného P. X. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. novembra 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný

P. X. nar. XX.XX.XXXX Q. S., trvale bytom U. Č.. XXX, prechodne bytom F., J.. Y.. T. Č.. X,

sa uznáva za vinného, že

v období od mesiaca júl 2015 až do 26.06.2018 v F. si ako otec maloletého dieťaťa P. F.O. vedome neplnil vyživovaciu povinnosť napriek tomu, že mu vyplýva zo zákona o rodine a ktorej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 16P/5/2015 zo dňa 19.03.2015, právoplatným dňa 11.06.2015 vo výške 140,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. F., hoci vedel o existencii vyživovacej povinnosti a túto povinnosť si riadne neplnil, za uvedené obdobie uhradil výživné v celkovej výške 763,69 eur, o dieťa sa žiadnym iným spôsobom nestaral a nezaujímal, pričom v dôsledku jeho vlastného zavinenia s ním zamestnávateľ rozviazal v mesiaci jún 2015 pracovný pomer, následne neprejavil snahu riadne sa zamestnať, aby si zabezpečil finančné prostriedky na úhradu výživného, čím za uvedené obdobie dlhuje D. F. na výživnom sumu v celkovej výške 4.276,31 eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o s a m u

u k l a d á :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany podala pod sp. zn. Pv 41/18/2204 -15 na Okresný súd Piešťany dňa 4.7.2018 obžalobu na obžalovaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku rozsudku s tým, že obžalovaným uhradená suma bola 693,69 eur a celkový dlh výživného 4.346,31 eur.

Okresný súd Piešťany vo veci vydal dňa 6.9.2018 trestný rozkaz, voči ktorému si obžalovaný podal odpor s tým, že jednostranné tvrdenie jeho bývalej manželky nie je postačujúce na ozrejmienie jeho životnej a finančnej situácie. Uviedol, že po rozvoze mal psychické problémy, dovtedy viedol riadny život. Po rozvoze nemal žiadne prostriedky, živil ho rodičia. Má ešte jedno maloleté dieťa, P. narodeného XX.X.XXXX. V súčasnosti je zamestnaný a dlh na výživnom chce splatiť v splátkach, ktoré mu určí súd.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, ktoré súd s poukazom na § 252 odsek 2 Trestného poriadku vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa na riadne predvolanie na pojednávanie nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil, a to z prečítanej výpovede obžalovaného, z výpovedí poškodenej D. F. a svedkyne Y. O., z prečítaných dokladov vzťahujúcich sa k maloletému dieťaťu, zo správ a posudkov na obžalovaného, odpisu z registra trestov, mal súd preukázané nasledovné skutočnosti.

Z prečítanej výpovede obžalovaného z prípravného konania na návrh prokurátora vyplýva, že po rozvoze s poškodenou jej zanechal všetko, čo v manželstve získali. Po rozchode s manželkou požíval alkoholické nápoje a mal psychické problémy pre depresie, preto vyhľadal aj psychiatra. Peniaze na základe potreby si zabezpečuje príležitostnými brigádami. Ku skutku uvedenom v obžalobe sa priznal a tento oľutoval s tým, že sa bude snažiť vzniknutý dlh na výživnom uhradiť, pričom vo vzťahu k výživnému prebieha aj exekúcia, kde nejaké peniaze uhradil. K osvojeniu maloletého P. dal súhlas.

Poškodená D. F., matka maloletého P., uviedla, že obžalovaný po rozvoze asi 3-4 mesiace platil výživné v sumách do 100 eur, potom výživné uhradil len výnimočne, preto podala návrh na vykonanie exekúcie, odkedy obžalovaný už výživné poškodenej neplatil, len exekútor jej nejaké výživné vymohol, o čom súdu predložila všetky doklady. Aktuálny nedoplatok na výživnom je v sume 4.276,31 eur. Okrem toho obžalovaný na výživnom od júla 2015 do osvojenia maloletého P. jej terajším manželom nezaplatil žiadnu čiastku, ani sa o maloletého nezaujímal, nenavštevoval ho, neposielal mu darčeky. Poškodená sa spočiatku kontakt maloletého s obžalovaným pokúšala zachovať a obžalovanému maloletého vozila na stretnutia, ale obžalovaný sa pred ňou začal zatajovať. Keď manžel poškodenej chcel osvojiť maloletého P., kontaktovala obžalovaného cez Facebook a tento s osvojením súhlasil.

K vyjadreniam obžalovaného, že poškodenej nechal celý majetok po rozvoze, poškodená uviedla, že bývali v obecnom nájomnom byte, kde zostala bývať a platí nájomné. Okrem toho si poškodená z iniciatívy obžalovaného zobrala pôžičku na nákup nábytku, ktorú musí teraz sama splácať. K argumentom obžalovaného, že po rozvoze manželstva musel vyhľadať psychiatra, poškodená uviedla, že obžalovaný mohol mať problémy, ale preto, že pil a užíval omamné látky, čo bolo aj dôvodom ich rozvodu, pričom mal priateľku, s ktorou čakal dieťa. Počas manželstva obžalovaný pracoval, nakoľko na tom poškodená trvala, ale o toto zamestnanie prišiel vlastným zaviním. Potom pracoval len príležitostne.

Na návrh obžalovaného bola vypočutá svedkyňa Y. O., matka obžalovaného, ktorá potvrdila, že obžalovaný výživné neplatil, lebo nepracoval a ani nemal záujem pracovať. Určitý čas u svedkyne býval, ale nesprával sa slušne, preto ho vyhodila. Teraz žije obžalovaný na ulici, mal prácu, do ktorej však po mesačnej práceneschpnosti nenastúpil.

Z rodného listu vydaného dňa XX.X.XXXX maloletého P., nar. XX.X.XXXX vyplýva, že jeho otcom je obžalovaný.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 16P/5/2015 z 19.3.2015, právoplatným 11.6.2015 bolo manželstvo obžalovaného a poškodenej rozvedené a maloletý P. bol zverený do osobnej starostlivosti

poškodenej a obžalovanému bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého P. sumou 140 eur mesačne od právoplatnosti rozsudku k rukám poškodenej do 15. dňa v mesiaci vopred.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 19P/13/2018 z 23.5.2018, právoplatným 26.6.2018 bolo rozhodnuté, že maloletý P., syn poškodenej a obžalovaného, je od právoplatnosti rozsudku osvojencom manžela poškodenej U. F. a osvojenec bude mať priezvisko F..

Z dokladov k vykonaniu exekúcie na výživné na maloletého P. vyplýva, že poškodená dňa 1.6.2016 podala na exekútorskú úradu U. G. H. D. návrh na vykonanie exekúcie na výživné, kde uviedla, že obžalovaný v období od júna 2015 do mája 2016 zaplatil na výživnom sumu 533,60 eur. Z oznámení exekútora a jeho príkazov na zrážky z príjmov vyplýva, že v prospech výživného bola vymožená v máji 2017 suma 117,45 eur, v januári 2018 suma 95,50 eur, vo februári 2018 suma 87,14 eur a k 4.10.2018 ešte suma 70 eur, nakoľko zostatok omeškaného výživného je 4.276,31 eur.

Zo správ Sociálnej poisťovne a zamestnávateľov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol zamestnaný:

- od 1.7.2013 do 17.6.2015 v spoločnosti W. M., Y. X.. s priemerným mesačným príjmom 549 eur, pričom pracovný pomer s ním zamestnávateľ okamžite skončil z dôvodu neospravedlnených absencií v práci,
- od 30.11.2015 do 31.1.2016 v spoločnosti P. U., X.. H.. E.. s celkovým príjmom 402 eur,
- od 7.3.2016 do 1.4.2016 v spoločnosti W., X.. H.. E.. s celkovým príjmom 233 eur,
- od 12.6.2017 do 12.7.2017 v spoločnosti X. C., X.. H.. E.. s celkovým príjmom 420 eur,
- od 6.11.2017 do 12.2.2018 v spoločnosti X. D. O. s celkovým príjmom 850 eur.

Obžalovaný bol naposledy v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 12.5.2016 do 20.11.2016, kedy bol vyradený pre nespôsobnosť.

Obžalovaný v období od 31.10.2008 do 12.5.2016 prevádzkoval živnosť, pričom daňové priznanie za rok 2016 nepodal.

V registri trestov má obžalovaný 1 záznam o odsúdení rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/63/2016 zo dňa 10.8.2016, právoplatným 10.8.2016, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu útoku na verejného činiteľa, ktorého skutku sa dopustil 20.2.2016, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 2 roky. Okrem toho mu bolo uložené ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou. V registri priestupkov má obžalovaný 8 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a proti majetku.

Podľa § 207 odsek 1, odsek 3, písmeno b) Trestného zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spácha závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Na základe vykonaného dokazovania po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i súhrnne súd dospel k záveru, že vina obžalovaného je preukázaná, a to výpoveďou samotného obžalovaného, poškodenej D. F., svedkyne Y. O. ako aj dokladov od exekútora. Obžalovaný sa priznal, že si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť a svoje konanie oľutoval a túto okolnosť nenamietol ani v podanom odpore, kde len poukázal na svoju osobnú a majetkovú situáciu a požiadal o splatenie výživného v splátkach. Poškodená aj matka obžalovaného potvrdili, že obžalovaný výživné na maloletého P. od rozvodu manželstva riadne neplnil, čo vyplýva aj z exekučných dokladov. Z určeného výživného v sume 140 eur mesačne mal obžalovaný za obdobie od júla 2015 do 26.6.2018, kedy bol maloletý osvojený a vyživovacia povinnosť obžalovanému zanikla, zaplatiť na výživnom sumu 5.040 eur (6 mesiacov roku 2015 x 140 eur, 12 mesiacov roku 2016 a 2017 x 140 eur a 6 mesiacov roku 2018 x 140 eur), avšak z tejto sumy preukázateľne uhradil 763,69 eur (do podania návrhu na exekúciu v júni 2016 uhradil na výživnom sumu 533,60 eur, následne exekútor vymohol v máji 2017 sumu 117,45 eur, v januári 2018 sumu 95,50 eur, vo februári 2018 sumu 87,14 eur a k 4.10.2018 ešte sumu 70 eur), teda nedoplatok výživného je 4.276,31 eur. Obžalovaný netvrdil ani nepreukázal, že by okrem týchto súm uhradil na výživnom inú čiastku. Z výpovede poškodenej okrem toho vyplýva, že obžalovaný sa o maloletého nijako nezaujímal, vyhýbal sa aj stretnutiam s ním. Obžalovaný krátko po rozvode vlastným zavinením prišiel o prácu, keďže mal neospravedlnené

absencie, ukončil živnosť a následné zamestnania trvali len krátko, pričom aj keď bol zaradený ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce, tak bol z evidencie vyradený pre nespoluprácu. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný nemal záujem pracovať, čo potvrdila aj matka obžalovaného.

K obrane obžalovaného, že po rozvoде nechal všetok majetok poškodenej, táto uviedla že bývali v nájomnom byte a ešte musí splácať pôžičku, ktorú si z jeho iniciatívy zobrala na kúpu nábytku, z čoho je zrejmé, že žiadny spoločný majetok nemali. Aj obrana obžalovaného o psychických problémoch po rozvoде sa javí ako účelová, keďže problémy s alkoholom mal ešte počas manželstva a po rozvoде si našiel priateľku a s touto mal krátko na to ďalšie dieťa. K tomuto súd dopĺňa, že ani pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti, nezbavuje obžalovaného platiť výživné na maloletého P. v súdom určenej výške, pričom ani sám obžalovaný nepožiadala o zníženie výživného.

Z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že obžalovaný svojim konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy, nakoľko v období od júla 2015 do 26.6.2018, kedy bol maloletý osvojený a vyživovacia povinnosť obžalovanému zanikla, si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť, keďže na výživnom uhradil len sumu 763,69 eur a dlh na výživnom predstavuje 4.276,31 eur, pričom čin páchal tri roky, teda po dlhší čas. Keďže súd do vyhlásenia rozsudku zistil ďalšiu čiastočnú úhradu výživného v sume 70 eur, upravil podľa toho skutkovú vetu.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako konanie v priamom úmysle, keďže obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Na záver treba uviesť, že vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaného nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu (výživné prestal platiť krátko po rozvoде a ani dovtedy ho neuhrádzal v plnej výške), jeho následku (výške spôsobeného dlhu na výživnom), ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný (obžalovaný si neudržal zamestnanie, napriek tomu, že sa opakovane zamestnal) a miere zavinenia obžalovaného, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody, nakoľko súd má za to, že iný druh trestu ako trest odňatia slobody by nevedol k náprave obžalovaného, keďže obžalovaný si vyživovaciu povinnosť neplnil tri roky.

Pri určovaní výmery trestu súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, že sa ku skutku priznal a tento úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený rozsudkom, keďže rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/63/2016 zo dňa 10.8.2016, nadobudol právoplatnosť dňa 10.8.2016, teda v čase, keď obžalovaný už svojim konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy, ktorý prečin naďalej trval. S prihliadnutím na rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa zákonom ustanovená trestná sadzba podľa ustanovenia § 207 odsek 3 Trestného zákona nemenila a súd tak ukladal trest v sadzbe 1 rok až 5 rokov. Súd obžalovanému určil výšku trestu na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní jeden rok, pričom zohľadnil okolnosti spáchania prečinu, jeho následky, ako aj zavinenie a pohnútku. Súd takýto trest považuje za dostatočný, aby viedol k náprave obžalovaného a splnil aj výchovný účel.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný časť skutku týkajúceho sa neplnenia vyživovacej povinnosti spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/63/2016, kde mu plynula skúšobná doba od 11.8.2016 do 11.8.2018, nebolo možné uložiť trest odňatia slobody obžalovanému podmienenčne odložiť na skúšobnú dobu. Súd obžalovaného zaradil pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 odsek 2 Trestného poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku). Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 odsek 1 Trestného poriadku),

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 odsek 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku).